

Eminentissimi Ac Reverendissimi Domini, D. Joannis Baptistæ, Cardinalis De Luca, Theatrum Veritatis Et Justitiae, Sive Decisivi Discursus

Ad Veritatem Editi In Forensibus Controversiis, Canonicis & Civilibus, in
quibus in Urbe Advocatus, pro una partium scripsit, vel Consultus
respondit ; Cum Indicibus Argumentorum, Causarum ac Rerum
luculentissimis. Opus Tam Judicibus, Quam Causarum Patronis, atque
omnibus in utroque Foro ...

Tractatus Primi Pars I. de Servitutibus Prædialibus, Usufructu, & utroque
Retractu, Pars II. de Emphyteusi, Pars III. de Locatione & Conductione

**Luca, Giovanni Battista de
Coloniae Agrippinae, 1691**

Disc. XXXII. Placentina pecuniaria. An conductor sublocans rem
conductam de consensu locatorum, vel saltem unius ex eis, eam pro
communi possidentiu[m], consequatur liberatione[m], itaùt ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74102](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-74102)

DE LOCAT. ET CONDVCT. DISC. XXXI.

spius fidem non sequendo, alium in exercitio sue portionis deputare, seu alias diligentias pro emolumentorum certitudine adhibere, unde requirenti pro mea consuetudine respondi non levem contra eum habere difficultatem, prouideque consului concordiam exinde sequuntur.

Consimilem quoque disputavi controversiam in Rota coram Bevilacqua pro Comite Marescotto cum Laurentia de Bontempis; Cum enim Comes ad majorem ejus familiae communitatem quamdam domum proprie contiguum conduxisset ad certum tempus, quo durante quartam illius partem ab uno ex condonius emptionis titulo acquisivisset, ac finito tempore, factaque disdicta, ejusdem domus usum continuauerat, hinc pretendebat ad nullam pensionem pro dictis aliis tribus ex quatuor partibus teneri, non quidem ex contractu conductionis, dum ejus tempus celsaverat, neque ex alio reconstructionis stante disdicta, & contraria animi declaratione, minusque ex habitatione & usu, cuius ratione intrat saltē conductio sine causa ex iis, quæ habentur suprà in Romana locat. facili discr. 16. dum ipso tanquam socius totam rem pro ejus portione licet pro indiviso possidere posuit, sibiique imputet consocius, cur etiam non poslederit, vel ad divisionem non provocaverit, quatenus effet dividita, vel ubi effet individua ad locandum consocium non coegerit, ex deductis per Mohed. decr. 13. de locato Franch. & adden. dec. 160. Surd. dec. 260. num. 20.

Contrarium tamen judicatum fuit, atque refutatio mihi justa visa est, quamvis contra clientem, non quidem ex puncto juris, sed ex facto, stante dicti Comitis qualitate non permittente simplici mulieri, ut cum ipso ejusque familia pro communī habitare deberet; Et licet rigorose eidem mulieri imputari posset, cur ad locandum non coegerit, at tamen in concursu istius contendentis de domino, ac alterius contendentis de lucro muliebris sexus similitudinē potius, quam potens & adeò qualificati viri rigori indulgendum, ac deferendum erat, maxime quia ex precedenti conductione factum ostendebat totius domus usum conductori necessarium esse.

ROMANA DE ROSEMINO

PRO

BARTHOLOMÆO ROSEMINO.

Casus discussus coram A. C. & incertus exitus
forsitan concordatus.

An inquilinus, qui domum communem à duobus sociis conduxit, liberationem obtineat ab uno ex eis, qui clavum restitucionem recepit, eumque à conductione liberavit.

S V M M A R I V M.

- a. Casus controversia.
- b. Socius dicitur Dominus totius rei pro ejus quantum & totam rem communem locare potest.
- c. Socius dicitur habere mandatum à consocio, & de effectibus inā resultabitibus.
- d. Quid accidente mala fide.

Cardin. de Luca de Locat. & Conduct.

DISC. XXXI.

CUM Roseminus conductor domus, quæ Joannis Pauli & Antonii fratrum communis erat, claves cum sequita liberatione à conductione restituisset Joanni Paulo, qui eam alteri locavit, Antonius ob novi inquilini insufficiam dictum priorem molestare coepit sub praetextu adhuc durantis conductionis, sed insultans dixi molestiam, quia socius dicitur totius rei communis Dominus pro ejus portione ad textum in L. in re communī ff. de servitutib⁹ urbanorū pradiorū l. servi electione & labore, ubi gloss. ff. de legatis primo, idèque totam domum locare posse, & confocium teneri habere ratum illius factum, firmant Bart. in l. & hac distinctio §. cum fundum numer. 2. ff. locuti Castren. conf. 395. ante num. 1. lib. 2. & ceteri plenē deduci per Surd. conf. 43. Rota dec. § 43. num. 2. & 692. num. 3. in fine par. 1. rec. Michalor. de statribus par. 3. cap. 36. & est certa propositio, quoties agitur de domo conductionis, cum sola controversia sit, ubi unus ex eis vult locare, alter vero habitare, ut constat ex Surd. & Michalor. ubi suprà, sed ibo casu cœstante res procedit de plano, quia socius dicitur habere à consocio in re communī liberum mandatum, unde unus alterum obligare potest, sive unius eorum per communem debitorem bene solvitur ex deductis per Gregorium dec. 302. numer. 16. Duran. dec. 416. num. 2. dec. 545. par. 4. recent. tom. 2. n. 5. Adden. ad Buratt. dec. 810. Atque unus potest prorogare terminum ex pacto præfixum ad redendum, ex ea ratione, quia est Dominus à condonino mandatum habens, ut dec. 64. par. 4. rec. tom. 2. Unde sicut locare & contrahere potuit, ita distrahere, & priorem inquilinum liberare, ut alteri locaret. Solùmque difficultatem cadere posse dicebam, ubi constaret de mala fide & collusione, ex iis, quæ in jure habentur in habente mandatum ad exigendum, ut non possit acceptilare, seu alias cum sola confessata solutione liberare, quod neque in socio habente à jure magis amplum mandatum, ita de plano admittendum est, quoties ex re communis portione recte potest consocio esse consultum, ita ut non versetur in casu subsidiī; Sed non fuit opus hujusmodi questionem assumere, dum nulla in facto ex parte actoris dabatur probatio saltē præsumptiva mala fidei & collusionis in dubio non præsumenda, & ita credo judicatum, vel concordatum.

PLACENTINA PECUNIARIA

PRO

HORATIO LUSARDO

CVM

ILLIS DE PRATO.

Casus decisus per Rotam pro Lusardo.

An conductor sublocans rem conductam de consensu locatorum, vel saltē unius ex eis, eam pro communī possidentium, consequatur liberationem, ita ut subconductor fiat conductor principalis.

L 2

S V M

S V M M A R I V M.

1. **C**ausa controversie.
2. **R**ota non attendit res iudicatas aliorum Tribunorum, nisi gustato de earum iustitia.
3. Subconductor ex quibus sicut principali conductor cum priori conductorum liberatione.
4. Novatio hodie non inducitur, nisi dicatur.
5. Declaratur conclusio cum distinctione.
6. Ex incompatibilitate inducitur novatio, quamvis non dicatur.
7. Quando dicatur inducta, nec nec novatio in locatione & condicione.
8. **S**ocius habere dicitur mandatum à consocio, id est que gesta per unum alteri prajudicant.

D I S C. XXXII.

CONDUXIT Lufardus de anno 1625, à fratribus de Prato quamdam eorum tenutam communem ad decennium, sed de anno sequenti illam sublocavit fratribus de Ferraris de consensu locatorum, vel aliquorum ex eis, qui exinde per plures actus dictos de Ferraris in conductores agnoverunt, illos tales plures denominando, ac pensiones ab eis recipiendo absque eo quod plurimum annorum spatio aliquem actum gererent cum Lufardo tanquam conductore, neque cum in talem agnoscerent; Cùmque ob Ferrariorum deficietiam aliqua notabilis residualis summa pensionum decursum debenda remaneret, pro ea recuperanda, dicti de Prato actiones direxerunt contra Lufardum, qui in prima instantia sententiam absolutoram reportavit; Introductaque per appellationem causa in Rota, quamvis ex parte absoluti prætendetur obstat auctoribus rem iudicatam ob appellationem in tempore non interpositam, prout eam adesse Rota declaravit, nihilominus quia hoc Tribunal non solet attendre sententias extra illud factas, etiam in iudicatum transfactas, nisi gustato de illarum validitate & iustitia, ut per Casar. de Graff. dec. 2, num. 7, & 8. de solution. Coccin. dec. 180. num. 8. Merlin. dec. 38, num. 1, cum validitas non converteretur, assumpta fuit disputatio super iustitia, quæ pariter canonizata fuit sub die 27. Junij 1661, confirmata etiam in nova disputatione 28. Maij 1663, coram Bevil aqua.

Et mihi scribenti pro Lufardo iusta vix fuerunt resolutiones, quia non implicat subconducōrem deconsensu locatorum, vel expresso, vel tacito, tanquam ex implicita novatione effici principalem conductorem, cum prioris conductoris liberatione, ut habetur decif. 245. par. 5. recent. alias apud Merlin. decif. 286. in Romana locatione 10. Martij 1656. coram eodem Bevil aqua, decif. 210. num. 3 cum seqq. post Zacc. de obl. Cam. 3. Cùmque in facto multi adducerent actus gesti per Ferrarios tanquam principales conductores cum eisdem locatoribus vel eis approbantibus, cum pluribus eorumdem confessiōnibus, in quibus tales eos agnoscabant, exinde resultabat novatio cum prioris conductoris liberatione, cùm duo non possint esse ejusdem rei conductores insolidū, unde posito uno, alter quoad ipsum locatorum admittentem remanet liberatus, ut ultra auctoritates generales de effectibus novationis in aliis contractibus loquentes, in specialibus terminis locationis & conductionis habetur apud Manic. decif. 145, Seraph. decif. 165, Millin: decif. 380, num: pr. & plenius cum auctoritatibus generalibus comprobatur in decisionibus de super editis.

Scribentes pro auctoribus in secunda presertim 4 disputatione magnam vim constituebant in disputatione *textus in l. finali Cod. de novationibus*, per quem statuitur hodie novationem non induci, nisi dicatur exp̄s. Respondebam tamen aliud esse, ubi agitur de novatione penitus destructiva contractus, ita ut ille omnino ceteret, vel in speciem diversam transmutetur; Aliud vero ubi de simplici novatione personæ, quod scilicet in eodem locationis contractu unius loco alterius subrogetur, quia tunc non videtur omnimoda & totalis novatio, quia hinc rigor subjecat, cum frequens esse soleat unius personæ loco alterius subrogatio, ut constat ex decisionibus initio allegatis, & in Nuceria affl. 4. Maij 1648 coram Verospio decif. 181, par. 10, recent. Et alterius etiam attentis rigorosis terminis text. in d. l. finali Cod. de novationibus, adhuc incompatibilis vim expressi habere dicitur, atque ex actibus incompatibilibus etiam hodie novatio resultat, ut est recepta propositio, de qua Gabr. de novat: conclus. pr: numer: 57, Menoch: lib: 3, pr̄sumpt: 134, num: 36, Affl: decif. 44, num: 15, & cateri per Amaz: refol: 50, num: pr: & seqq. Capye: Latr: consult: 120, num: pr: cum seqq: Rota decif. 10, num. 7, & seqq: post Merlin de pignor.

Adducebant auctoritates Manent: decif. 39, & Fabri lib: 4, tit: 42, de fin: 28. quem etiam allegat 7 Rota in Romana affl. ferrerie 25 Junij 1649. coram Meltrio impres. post Salgad: in Labyrinth: decif. 15, & decif. 335. par. 10. recent. ad probandum quod per receptionem pensionum à subinquilino vel subconductor, de quo agunt Faber & Rota ubi proxime, siue per consensum à locatore prestium subconductio, de quo agit Manent: non inducitur novatio neque prioris conductoris liberatio, sed replicando dicebam hujusmodi auctoritates, & similes esse veras in suis casibus, ubi scilicet agitur de unico actu vel etiam de pluribus compatibilibus, & in eadem specie, quia locatoris consensus pro sublocatione quandoque obtineri solet ad removendam dubitatem super facultate sublocandi ex pacto vel consuetudine resultantem; Prout pensionem receptioni solet à quocumque mandatario vel etiam tertio, cùm nil creditoris intersit per manus unius vel alterius solutiones recipere, ita ut actus dicatur equivocus, quod sufficit ad excludendam novationem, secūs autem concurrente pluralitate actuum diversorum ad diversos effectus non nisi conductori convenientes cum geminatis ac multiplicatis confessionibus & agnitionibus.

Et quod magis apud me in sensu veritatis vim faciebat, erat adeò longeva & continuata observantia, quod scilicet spatio septem vel octo annorum & ultra nunquam locatorum vel eorum aliquis actum gesserint, per quem priorem conductorem agnoscere declaraverint, ut habetur deductum in alia Roma na pro Universitate Hebreorum discursus sequenti, cum obseruantia esse soleat omnium actuum & conventionum optima interpres.

Opponebatur ex parte actorum, aliquos actus magis incompatibilis ac novationem fortius inducentes gestos non esse ab omnibus, sed ab aliquibus ex eis, sed facilis erat responsio, quod cùm omnes essent condomini domum pro communi possidentes, quilibet dicebatur ab aliis in re communi mandatum habere ad contrahendum & distractandum ex deductis per Surd: romf. 43, & alios, de quibus dicitur precedent, potissimum quia ex parte omnium ultra quosdam actus, qui per Causa Patronum adducuntur.

DE LOCAT. ET CONDUCT. DISC. XXXIII.

erbantur, inexcusabilis erat ille longævi silentii & observantie ex parte omnium concurrentis, quodque omnes actus non singulariter & distincte in proposito considerandi erant, sed insimil & uniti, cum regula in presumptis & conjecturalibus passim in foro recepta, ut singula que non prosunt, unita juvent, per quam verè omnem difficultatem in praesenti controversia removeri dicebam, quia reiterata confessiones juncte cum receptionibus pensionum, aliisque actibus occasione melioramentorum non nisi conductori convenientibus, & super omnia dicta longæva observantia rem in claris consti-tuer videbantur, ipsis enim imputandum esse dicebam, cur singulis annis vel temporibus aliquos actus non gesserint cum Lufardo, qui per eos agnoscere poterit se reputari conductorem atque in contractu & obligatione perseverantem, quoniam hic non ita obdormisset, sed diligenter se gessisset ne ob subconductorum deficientiam resularet hæc pensionum inexigibilitas, quæ controversia causam dedit.

6. Quando subinquilinus dicatur effectus inquilinus.
7. De alio casu, & an domus ex integro refecta sit eadem ac prima ad plures effectus.
8. Motus proprius Alexandri est exorbitans à jure.
9. Quando domus refecta sit eadem vel diversa ad plures effectus.
10. Quod Domini domorum eas reficiendo non possunt alterare solitum statum.

D I S C. XXXIII.

Conquerentibus Christianis Dominis dominorum in Ghetto Hebraeorum existentium, quod ad eos supplantandum, ac diminuendas pensiones, quas alterare non possent, occurrente casu, quod aliqua domus remaneat sine conductore, soleant Hebraeorum Rabini sub excommunicatione alii prohibere, ne illam conducant, & de qua excommunicatione Hebraeorum habetur mentio apud Seraph, decis. 988., Alexander Septimus, cum ejus motu proprio, ut his fraudibus occurret de anno 1657. dispositus, ut occurrente casu, quod per cessionem inquilini aliqua ex domibus vacua remaneret, teneatur Universitas Hebraeorum invenire inquinilum pro eadem consueta pensione, eoque non invento solvere de proprio.

Cum autem dicta Ecclesia seu Societas haberet domum antiquitus locatam cuidam Dattilo Hebraeo pro annua pensione scutorum 50., & de anno 1652, idem Dattilus de consensu Camerarii dictæ Societatis, illam sublocasset alteri Hebraeo nuncupato Josepho ad rationem scutorum 35., ad quam usque ad annum 1662, sequuta fuit exactio absque eo quod dictæ Societatis exactores vel Officiales pro dicto residuo ad supplementum scutorum 50. Dattilum priorem possessorem unquam molestaverint, aliumque actum gesserint, per quem cum in inquinilum agnoscere seu habere declaraverint, factio casu, quod per mortem vel impotentiam dicti Josephi domus praedicta vacua remansit, atque interpellata ad formam dicti motus proprii Universitate; Orta est controversia super quantitate pensionis, an scilicet esse deboret juxta antiquam locationem vel juxta ultimum statum scutorum 35.

Et ex parte locationis dicebatur, quod cum ageretur de specie locationis perpetua, ita non soleant contractus locationis fieri ad certum tempus cum tacita vel expressa reconductione, prout fit inter Christianos, atque juxta breve Clem. VII. per domorum dominos alterari non possint pensiones, unde sequitur conductores in aliquibus domibus in opportunitati loco sitis ex jure inquinatus, quod inter Hebraeos Gazaga nuncupatur notabile reportare utilitatem, ita sit species reddituum & bonorum stabilium, quæ in contractum deducuntur, ut constat sub tit. de dete & alibi, hinc proinde non soleant locatores curare nec inquirere, an domus ab inquilino vel à subinquilino pro majori vel minori pensione inhabitata sit, ideoque gesta inter Dattilum & Josephum sibi præjudicare non debebant, & juxta præmissa ad favorem locatoris non expectata Advocati defensione tanquam in re clara Locumtenens civilis Vicarii, qui est judex competens Hebraorum mandatum executivum contra Universitatem relaxavit.

Occasione igitur disputandi in Signatura super commissione appellationis, etiam ad effectum suspensivum, assumpta fuit formalis disputatio,

ROMANA

HEBRAORVM

P R O

UNIVERSITATE HEBRAORUM

C V M

ECCLESIA SEU CONFRATERNITATE

SANCTI JOANNIS JAHUENSII.

Casus varie resolutus.

Obligate motu proprio *Alexandri VII.* universitatem Hebraorum ad suscipiendum in se locationes domorum in Ghetto existentium, quæ remaneant vacue & sine conductore pro consueta pensione; Attendi debeat antiqua pensio conventa, vel moderna, quam ultimo tempore subinquinilus solvere solebat; Et quando subinquinilus efficiatur inquinilus; Et tandem motus proprius locum habeat ubi domo locata, diruta & redditu inhabitali, illa ex integro constructa est sub diversa structura.

S V M M A R I V M.

1. Casus controversie.
2. De excommunicatione Hebraeorum.
3. Locationes domorum in Ghetto solent esse perpetuae, vel ad longum tempus.
4. Quando detur appellatio suspensiva etiam in litteris Apostolicis & in obligatione Camerali, vel alijs executivis.
5. Qua actio competit locatori contra subconductorem.

Cardin. de Luca de Locat. & Conduct.